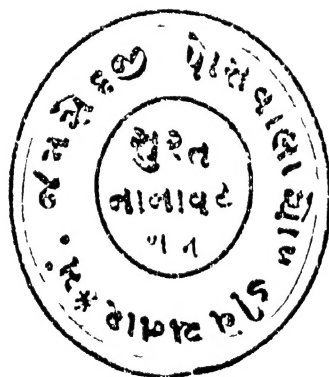

૧૯૩૬ ની
રેલનો ગરબો

હાળી પ્રગટ કરનાર

સુરત

પ્રોફાઇન્ડેસ પ્રેસ મં. જમમંજી પોરવાલા

કિ મ ત એક આજો.

१८५७

રેલનોગરબો.

(રાગ જુરાન પોરી)

શંખત યોગણીશં હાલ, યોગાણીઆલીનું શાલ
આરી રેલ શુભેભાલ, પુર ભપકાયા. ટેક
નેક વદી વયો દશ અંદ્રવારે નિસે દશ,
વાગે આંબા પાણી ધસ, રીંધે પુરીમાં.
આંબા જુરાનપુરયા પાણી, કંઈક ગામા શંખેતાણી
કરી માડપિ ધૂળ પાણી, આખું પરગણું
ગામ યોદાણ કહિવાય, હિંદુલોક જનજાગનય
પુર જનન કરી ત્યાંય, આંબા વરીઆવમાં
જોલપડ પરગણે ગયા, જુરા હાલ તેના થયા
નથી દેવને મન દયા, જે અહિતે કરે

શાખી

નહીં દયા દેવને મને, છે જગ પાલણ કીરતાર,
દાથી જગ આલે નહીં, છે શુષ્ક દુષ્ક સંસાર,
એવી રીતે, એવીસને, અનીહારે હરીરીતે,
થોડું તાણું વરાણું નાનું, દેવે કય સુણું મેરાનું,
અમરેલી, ભરથાણું, કોશાડ ગમકા બોળ,
પાણી આંબાંછે કુતપાડે, કંઈક લોડે ચડેયા ઝાડે

ઉપર બેઠા બ્રહ્માપાડે, કોઈ કાઢેરે કાઢો.
 ત્યાંથી આવ્યા કતારગાંમ, પાસે શીવજિનું ધામ,
 ભયો કુંડ ન રાખી ખામ, ધરમચાળામાં પાણી.
 સામે દુબનવાડો તાણી, દિન દિન ન તેની આણી,
 રૂંડે ઉચું હરનું જાણી, દુબનું ગરાયાં તેમાં.

શાખી

ભરાયાં નિચ દેરાવિસે, ત્યાં હતા શુરતી જન,
 શીવ રાત્રે આવ્યાહતાં, કરવા શીવ પુજન.
 એવીરીતેરે હેવીરીતે, અનીહારે હેવીરીતે
 થાા બ્રહ્મા નીચલોક, રડે મુકી છુટી પોક
 સુરતીએ સમાવ્યો શોક, જનર અપાવી,
 ગોતાજાવાડી ને ગામ, પૂરે વેઠાં કામ કામ,
 જેનું પીઠામણું નાપ, કોણ અટકાવે.
 અડાજાણને કચ્છાપોર. પાનિઆ ફરે શાર બકોર
 ગળ્યાં ભાકુ ભાકપેર, પેટ મોટું કરી.
 પીજા આશપાશના ગામ, જેનું નામ કાંડે કામ.
 કાઠણું તે સંધ્યાનાનું કામ, રેત માતાએ,
 ત્યાંથી આવ્યા ઉધને ધાઈ. પૂરી કાચદ્રાની ખાઈ
 જીવે પરવટ જઈ ભાઈ, લોક દુઃખીવણા,
 ગામ પુણા ને કેહેવાય. ધર પચાશ તાણાઆ જાય
 પેઠા મગોદ કુમાર માહ, કુમારુએ પાણી,

[૫] શાખી

દુખી લોક એ' દીશના, જે વસે તા'નીને તૃક;
ત્રાશે પુર જાણી આવતા, ધાયદેયે ધણી અટ પટ.

એવીરીતે, હેવીરીતે, અનીહારે હેવીરીતે
રેલમાતા આવ્યા ધાઈ, કંઈકની ખેશાડિ બાઈ,
કંઈકને ગયાછે બાઈ, પેટ માટું કરી,

કંઈકના તાણ્યાછે ધર, કંઈકે યુમાવ્યું જેવર,
કંઈક ખેડા ધઈ ખર. જર યુમાવી.

કેમ રેલ માતાએ કોપ, છોડી જલની મા'ટી તોપ
ધન્ય તુજને મીસ્તરહોપ, આધ્યા નાળા ધણી,
નાબાં ગયાછે ભગઈ, મા'ટી કાપદ્રાની આઈ
આડી પરવટવાલી બાઈ, પણ ભરપૂર

વૃક્ષો મા'ટાં શંગે તાણી. આંખા આમલિ રૂડા જાણી,
વડને એંધી લાવ્યા પાણી. કળો તરે જળમાં.
કેરી જાનવરોની જાત, પક્ષિઓની રૂડીબાત,
રૂએ કુર પશુની માત, જોઈ તાણાતા,

શાખી

પશુ પક્ષિ તણામગવા, શંગ કેરી સાપ વિકળ,
વર, શીંહ, રીંછ, હાથીઆ, આણ્યા હૂર પશુના કાળ,
એવીરીતે હેવીરીતે, અનીહારે હેવીરીતે,

[૬]

પેંડા શુર્યપુરમાં પાણી, દેખાય દસે દીઠ પાણી,
 શુભે કોણ ગરીબતી વાણી, તાલેવન રવડે,
 ભાંગ્યા શચીનપામ મે પુલ, ગયો અમરેલીનો કુલ,
 સુરત હોપ મિજની ભુલ; કોણ કાલી શકે.
 સડક નવીને કહેવાય, સુરતથી ખારડોલી જાય,
 પડ્યાં ભગદર તે માહે, જોડી નાંખીછે.
 ફાટ્યું તાપીમાતાનું પેટ, હ્યો મિજ પુર્વના જનીમેટ,
 જોતો બનાવોછે મેટ, ચારે પ.સ. જોડી.
 કરંભા રાંદેર જે કહેવાય, તે પર પુર્વેનું વેર,
 આંબો લેવા કરી ફેર. ક્યો ગચકામોલ.

શાખી

ગચકામોલ રાંદેલ કરી, મોળ કડે ગયા રેલ માત,
 આવી ત્યાંના ગામડા, લીધી મગદલે મુત્તાકાન
 એવીરીતેર હેવીરીતે, અનીહારે હેવીરીતે
 રેલમાતા આંબા દોડિ, ભીમપોર ડુંમસની જોડી,
 કીધી રેલમાતાએ જોડી, દીવી આંચ ધણી,
 તણાય આડ ઉપર લોક, મુકે નીકળવાની પોક
 કોણ પડી શમાવે શોક, તેનો મહા પુરમાં
 હેવી રીતે નીર ધાયાં, કંઠક બાલ કીધાતમાયાં,
 તાત કંઠકના જોવાયા. કોકના છોર ગયાં
 રીશ કરી પુર આંબા, મોળ કંઠાને ખન ભાવ્યા

[૯]

ત્યંત જમોને રજાવ્યા, દેહ જરને માણ,
હિંમત મન ચડડ કરાં, થયા શરત શહેરમાં કરતાં
પ્રભાત ભામવારનો પડતાં, શહેર બરાયું 'મર'

મરમનીવાત મોહનજીએ બણી એ (રાહ)

રીશાવ્યા રેલ માતા લોક શંગે
અઢયા શેન્ય પુર શહીત હમંગે, ટેક રીશાવ્યા
વહાણે જ્યારે અહિંશનું વાણું
શારારે શહેરમાં નીજા બિભરાયું
પેલાં પાદગીનું દેવલ બરાયું, રીશાવ્યા
શુતારે લોકો નિદ્રા થકી જાગ્યા,
જીએતો પુર પાસ આવી લાગ્યા,
પડીરે કાલ પેટમાં ને ગાત્ર બાગ્યા, રીશાવ્યા
કમાત યુજરી આવારાની કુખી
મુદલા અડકી રેલ જમ હિમી,
પાતાળી વીરનું હેર ગણું બુકી, રીશાવ્યાં
અગાશીમાં રઘુવરદાશરે બિઠાં,
જામારે અઢી નીર પોંચ્યા છે ત્યાં,
જમ લોકો બહાર કાઢ્યાં કેથાં, રીશાવ્યા
અઢયારે નર દેતાં દોરઃ દોટ
પેંદા કુદી શહેરમાં લક્કડ દોટ,
રહ. જાગે. જા. વર. મ. વ. એ. ન. પેટ, રીશાવ્યાં

[૨]

એચરાજીને દરવાજે પાણી,
 કમાન કુખી આપીતે જાણી,
 કલાલની દુકાન શુધી મુઠ્ઠાઆણી, રીશાવ્યા
 ધારતીપરે ફરે છે હોડી,
 શબ્દએપરી ભાગોળ શંગળોડી,
 મુઠ્ઠે તેની રાણીતલાવે દોડી રીશાવ્યા
 ધુતણુ પુર પાણી કાંસકી વાડે,
 ભેવી સ્વામીનારાએન પાસરે વધારે,
 માઠલીવીદ્યુતી શાપોરશુધી નીર આડે, રીશાવ્યા
 મીરરે જુદિપ્રકાર અલ્લી કહાવ્યા
 તેનારે મહેલના ઓટલા શુધી આવ્યા
 માટાભાઈની રુકુબને મનભાવ્યા રીશાવ્યા
 ધરમશાજાના રણડા ધુતણી
 ત્યાંથી એ નીર આવ્યા શાપોરભણી
 કેટલા રે જુલ્યા બતાવું ગણી રીશાવ્યા
મહા કોય થયોતે કલીકાલમાંજો ગે(રાહ)
 કનારગામને મારચે પુર આવિયાજો
 કાંકોરબાઈની વાડીને મન ભાવિયાંજો. કનાર
 ત્યાંથી પુરગામ પરાં માહિ ચાલીયાજો.
 મન માહિ રૂઠ એ.દપરે મ.હ.રાજો.

[૯]

થોડ નાગેરી વખણે ચોકના પુડેનો
 નોધ પુરતેને ધાંચિઓ શીર કુટેનો, કતાર
 હિંચો લાલ દરવાનો દહેવાયછેનો,
 ત્યાંથી પુરસેદર વિષે આલ્યાંગાયછેનો. કતાર
 પે'લું મથક બંદુ ગરને નાકે કરીનો,
 ભોળાભાઈના કુવાતરફ ગયાં ફરીજો. કતાર
 વાણીઆ ફરીમા'ટી આ'દી બી'છ ફરીયે'જો,
 ધણોક રેરતો ત્યાંના પુરે ધેરિયોનો. કતાર
 જ્યાં બી'ડીમાં પાણી પાણી થઈગયું'નો,
 વીર તરવાઆ આગળ કમર પુર દમું'નો. કતાર
 દિલ્લી દરવાજાથી પુર પેંઠા ફેરેમા'નો,
 ગણેમાંડિનો બળદલાધો ફેરેમાં'જો. કતાર
 ધાંચી ફરીથી છાપરીઆફરી આવીઓ'જો,
 દુધાલાફરીમાં પાણુ એમથી શધાવીઓ'જો. કતાર
 દાદા દેડું મુકી આવ્યા ઉંક નોરમાં'જો,
 ભરી ગોલવાડ એમથીપણુ તોરમાં'જો. કતાર
 દિલ્લી દરવાજાથી નીરે આડા જાયછે'નો,
 બેગમ પગાન.શરી આભરાયછે'નો. કતાર
 ગણેમડી ગેટપાશથી પુરમાંબાંધ્યાં જો,
 દાણાપાંડે મનમાંકળે માહાલીઆ જો. કતાર
 તારહાફિસથી શેઠેમન સુધી નીરખણુ જો,

[૧૦]

ગોલવાડમાં નેંત્રાની રહીનહી મહા' નો. કતાર
 દુધાળા શેરીમાં પછા પુર પેઠા એમ 'જો.
 ગાળા સામેના હિલ્લશંગ પડે મધી નો. કતાર
 વાણાપીડ રહી મુંમખવડે જાય છે નો,
 સગને માંગેપણ પુરખડુ ધાય તે જો. કતાર
 ખડેશાહેમ પ્રોટેશાહેમ એપ શેરહે નો,
 તેમનીવાડિયે જલદેવતા એવમે નો. કતાર
 અગદીશેરીથી ગામનાવાડ પુરથડું નો,
 શલાતપરાની શે' એમાં નહીં જળ રહુ નો. કતાર
 દુર્ગાનગ્રાંપાની પાણીથી ભરાઈ ગયું નો.
 મુંમખવડેથી ટાવગસુધી રેળગાઈ નો. કતાર.
 ગોપીતળાવ ભરકું તે મહાનોરમાં નો.
 રૂસ્તમપર આપ્તુ લીધું નીજદોગમાં નો. કતાર.
 કરેહોડી ભાગલ નથશાગીમાં નોસથી નો.
 પુરીઆડી અગનપુરી મુંમી હોંશથી નો. કતાર
 નીરમળદાસનું મંદીર રૂડું કહાવીડું નો.
 તેનીપાસે દેવમ હોંજાજનું આસીકું નો. કતાર.
 પાણી કમરસમા મડકપર ત્યાં થયું નો,
 માળેશ્વર થઈને છીપવાડ ગયાં જો. કતાર.
 શંગડિયા વાડાં શેરી આપ્તી ભરાઈગયું નો.
 વગરદળીયની ખોરડી એ પાણુ વસ્યાજઈ નો. કતાર.

(૧૧)

આંખાવાડમાં પણ પુગ્ગે તરામણા નો,
 મેની પગવાડે છે રક્ષણી રધામણા નો. કતાર.
 શગર મપગના જનો જહુ રૂખીયશ નો,
 ગલી કુશીયે ત્યાં નીચળકુ ભગસ ગયાં નો. કતાર.
 ઘાભીશે રીને આગવાવાડ કુળા ગમે નો,
 ગરીબ ગરજાને રડે એમાં જહુ ધયો નો. કતાર.
 શ. કાલામ બકીલ સંપ્રસિદ્ધ કહવીઆ નો,
 ગરીબગુરુને આજના આવાયા નો. કતાર.

મોહાને તરે રા. મ. દા. જ મળી ર મહિ ને પગ. રા. એ રાહા
 દોડીઆરી રેજમાત, આગ નક દોડીઆરી ને.
 ઘેર સુર પેલેવામ ર, એમ નક દોડીઆરી ને. — ૨૬૪.

શા ખી ઝો.

શા ખી ૧ લી

લેનનો મારઆ કુળી ઝો. બાપી તાડે માલે કોર:
 ઘા. ડ દોડ નીચળ ના. મોહાને તરે ગંગે ને ર - આ ૧ ક ૧.

શા ખી ૨ લી

કૂરેકધીન સારુગનો ગંગલા. ને માંબરામાં - પુર.
 રૂઢવામાણસ તેમોહિ જુ. બણી નંદીઆમાં જુ. ગણઆ કુર - આવાનક ર

(૧૨)

શાખી ૩ છ

દોડ્યા ખેત્રણ સાહેબો, કાડ્યાં તણજણ પહાર,
 દોડીએસાડી લેખગયાં, તેને નીજમોવન મોજાર અચાનક ૩

શાખી ૪ થી

શામન તેમાં રહીગયો. નવનીકળ્યો તે દીન,
 પેડેલાં થોડો કહાડીઓ, બાળીયયો નીરમાં લીન, અચાનક ૪

શાખી ૫ મી

કોઈ આસીશ્ટર જડજની, ઉમેડી પૂરતી શંગ,
 જડ મુળ કાંઈદેખું નહીં, ઠકેટે તે સ્થાનેજળ ગંગ. અચાનક ૫

શાખી ૬ થી

જડજ શહેબની ડોરોલે. રમાલકાજ છે નામ.
 વાડે વૃક્ષ વડનું હતું, પડ્યો ધણેજપે મમ્મરામ. અચાનક ૬

શાખી ૭ મી

હીંગળમાધ કોટવાલજે, વસે નાનપૂરા માયે,
 પેંઠા પુર તેના ધગવિધે. ત્યાંથી સુબાર મોહજેદ્રાય. અચાનક ૭

શાખી ૮ મી

કાદરશાહની નેજને, ધિજતળાવડી જાણુ,
 જોતપાળ પણ પાસછે, વાળ્યો તણે જથાનો ધાણુ. અચાનક ૮

શાખી ૯ મી

પાલીઆ ફેરીના પાસે, ખારકે ખારવાવાડ.

આંબા પુર અખરમાં, ક્યો તરે જગે જાગાડ. અચાનક ૯

શાખી ૧૦ મી

ખાડી પુરી ખંખાતાની, નીર અંબા ગેટનીપાસ,

પથર ઓવારેથી ચઢી, ક્યો મ્હોરે કૂવે આભાસ. અચાનક ૧૦

શાખી ૧૧ મી

મકાઈ ભાગળના પુતના, ઘેરા ખરાખર જળ,

માંછીવાડ ભરાઈગયો, ઠેઠે પીપલાપસે જગખળ. અચાનક ૧૧

શાખી ૧૨ મી

નવી શડકલે ખાગમાં, તેના પુસ્તા સમ આવેશ,

ફળી ડકા એ વારાની, જે ચોડી નવી ખાંધેલ. અચાનક ૧૨

શાખી ૧૩ મી

પિપલ પાકે ભરાઈગયો, થપ થથ પક્ષિ મૃત શ્વે,

ધોગે મજબૂત પાનને, યોડો તોડી પુરેલાખ્યો ધર્મે. અચાનક ૧૩

શાખી ૧૪ મી

હાથ ડીરેપેન્સરી ચોકપિરે, જાંઘમેની દવા અપાય,

દર્દી તેમાં ધણાહતા, લીધા ગડે તેઓને ત્યાં. અચાનક ૧૪

શાખી ૧૫ મી

જૂની અદાલત નેવળી, ખડખડો મકલો સાર,

દેશાર્ધપોલ ધુધી ગયા, ખતાં વારન લામે ભગાર. અચાનક ૧૫

(૧૪)

શાખી ૧૬ મી

પ્રેસવિકતોરી આ પાસથી, ગયા શોનીકૃષિયે પુર,
કુખી કલાલની દુકનો. હાલ રકૂનમાં ઉદક ભરપુર અચાનક ૧૬

શાખી ૧૭ મી

ભાકમનરની ગેટને, ખીજી અનેક દુકાન,
નાવ ફરે ત્યાં જોગમાં, પડયું સીંધી તણું મકાન અચાનક ૧૭

શાખી ૧૮ મી

ભથ્થુમાળની વડીમાં, વળી સીંધીનાડ થું જાણ,
સામી હારે પુરે જઈ, વાળ્યો વાંસફોડનો પાણ અચાનક ૧૮

શાખી ૧૯ મી

કાસિમ અહલીની દુકાન પુડે, વસે રડા ભાઈ ભાડ,
સીંધીઓ પાણ હાં આવસે, ફરે સર્વે પેઠા પેર શોક અચાનક ૧૯

શાખી ૨૦ મી

હાડ વેદ રતનજી, કલાલની દુકાન,
પેંઠા પુર તેમણે તેથી, માળે ચઢાવ્યો શામન અચાનક ૨૦

શાખી ૨૧ મી

ખાંચો તેણી પાસછે, તેમાં પુર ભરપુર,
જોતાં સામે મકાન જ, ભાંગી થયાં ચક્રચુર અચાનક ૨૧

શાખી ૨૨ મી

ભાગાતલાવમાં ખાંચીને, વાંકાવાલા ટેહેરાય,

(૧૫)

પેઠ પુર તેના ત્રરવિષે, દુઃસી મેડાના કટકા થાય અમ્ય નક ૨૨

શાખી ૨૩ મી

ધોળો કુવો બુડા ને, પુગળણી બીનેકાય.

સીધા સામે જાતકરી, યોધિઆમ મોલવાડમાંય, અમ્યાનક ૨૩

શાખી ૨૪ મી

૧૫એ શનમૂળ આવીએ, ઘેળાકુવામાં લેડ.

લાંતો પુર તરામણા, આબ્યા નાનાવટ કુધીનેહ અમ્યાનક ૨૪

શાખી ૨૫ મી

તેલો લતા - ૬ ચાર આ, વર્ણવ્યા ધરીને તેહ.

બુધરુક થક હિયતો, વાંચી કા ૧ કરતો તેહ અમ્ય નક ૨૫

શાખી ૨૬ મી

ટુકે મેં ગરબો રચે, જેવી મારી બુધ,

આગી ખોડ, હસેદણી. સર્વે વંચતો કરીને શુધ. અમ્યાનક ૨૬

.ખીરગ

ગોધવતંદના છોરે, તે નમેરા થયો નો. (ચેરાહો.)

સોરાવે હેમમાં તે પુરપસરી ગહા નો,

મરીગયુરનાગ્યો બુખ્યા બાંણુ થયાં નો. ટેક

તેમને ચણા વટાણને મમરા નો,

ધર્મીજનોએ અમ્યારી સુખીક્રમ્યાંનો સારા

માજવતરના દોડોએ વ્યાગહુ કરી નો,

(૧૬)

આણ મમરા વહેઆં પ્રવીરૂં નો. સારા
 મીર જીવિકાર આશીને કેમલુલીએ નો,
 કારયા ગરીબા ફરીગલીકુંઝીએ નો. સારા
 છોટશ હેળને બહુ ધન્યછે નો,
 ખેસીહાથીએ જોરુધું ઘણું આનનછે નો. સારા
 મદદકરેડી તરફરી થાએબહુ નો,
 સેકરેટરી નેમ્પરૈને આસીસદઉ નો. સારા
 સિદીપોલીશ હાન્સપેક્ટર ખેસીહાડીએ નો,
 ફરયાં ખેતણુશાખાહેની જોડીએ નો. સારા
 ખીજી મદદ કંઠક લેકિ કરી નો,
 જોનેદાઝદીનની ઉગદતરી નો. સારા
 એવા નગેને આસીસદઉ એટલી નો,
 થજોઉમર સોમને રવી જોટલી નો. સારા
 વધા કીર્તીએવાની મહું દેસમાં નો.
 પડેદુખ કદી તેને લેસમાં નો. સારા

ગરબી.

ગયા દાદાબાહને આપણુ બીચરી નો,
 વય વરષત્રીસની હસેઆસરેરે,
 સીખ્યાવધા પુરણુ ન. જતરણુરે. ગયા
 આ બ્યાં પુરજેવા સુરત ફેરમારે,

દાદાબાઈ લીમ્પા રસીકારણરે.	ગયા.
ગાણસ પંચાસી કાઠ્યા ગધે બાગથીરે.	
કુશળતરવામાં અતિએહરે.	ગય.
બીજાજણ એકવી પસુચારનેરે,	
કાઠ્યા કાદરગાનેળથી તેહરે.	ગયા.
કુલે જન એકસો દમ બચારીઆરે,	
દેહ આસીસ તેઓ પુરણ પરમરે.	ગયા.

ગરબી

સારસારરે સુરત શહેર, મુંબઈ આજબેલી. (એગાહા)
 ધનધનરે મુંબઈ શહેર સર્પને ગમાવે છે.
 ગરીબચુરણને મદદ અતિ આવે છે. ટેક.
 રૂડા આઈબધિ છે જતવુજમાં પડેપકારમાં પુરારે.
 દુખીઆગની દાઝ તે જાણે પરમારથમા સુગ સખીને.
 સુરતમાં પુર જોરથી કાંઈ કંગાળો બહુ બનીઆરે,
 અવરથતાં મુંબઈવાસી કુદી પડ્યા ધનીઆ સખીને.
 સેંઠ તારીદાસે વરજદાસને વીજાબુખણ આતમાસમરે,
 પારસી સેંકીઆ પીટીટવાળા પેમચંદ ગવચંદ. સર્પ ન.
 એવીસ બીજા જાનેક સેંઠ કંગાળનુ દુખ કાચુરે.
 શુભ ઉપર આદત આવીતહારે જરબણ એક આપચુરે સખીને.
 ગરીબની આસીસલીધી નેણે નામતેમના હુબાપુરે,
 દુનીઆમાં તેને પ્રગટકરને ગ્રુહ કદી નહીં હણ. સખીને.

[૧૮]

માટલીખાઈ, દીનશાહ, નસરવાન, હિરમખાન, ના શીદાસરે.
 મહેમુદ કાવસજી, નવરોજી, કાકરી, તારણદાસ સખીં
 વદ્રાવનદસ, જરુવનદાસ, નેરાજખાઈ, જમસેદજીરે,
 શાકરખાઈ, ફરામજી, ખદમન, શીરીઠ જમસેદજી. સખીને
 દામોદર, રમજીને શીદાશા સાંતારામ, તારાચંદરે,
 હિરદા, દાહિદખાઈ રૂડા. ઈંબરાહીમ, રૂપચંદ. સખીને
 મેક સોગમજી, કાકોરદાસને, રઘુનાથ ગોકળદા રે.
 વીશ્વનાથ, સેખલાઈડર, ખોડગવ, રૂડા વીજખુખાણદાસ. સ
 બરી રકમા નાણાતણીકરે ધરીને પુરણપ્રેમરે.
 યથા સંસર હજારે કથેખાર નજર હેવીછે રેમ. સખીને
 ઉષના નાણા બરાયા પુરે વધુની મહેનત થાંરે.
 પ્રવાચ હજારેગોડલીઆ સુરતપે. હજીબરાયા જય. સખીને
 આસીસલેસ દીનલોહીની, એકના એકવીયાસેરે,
 કરોડવંશનુ આપુશ થાસે વળી સરગમાં જસે. સખીને
 સુરતના શેખીન નરોપાણુ પરમારથ નવચુકયારે.
 ગીં વહાઈટના હકમચી. સમાબરીને નાણા મુકયા સખીને
 સુરતમાં પણ થયાજનાણા, આશરે આરહજારેરે,
 હજીવષેક બરનીઆમાં. થસે હજાર પાચ ૭. સખીને

કાંઈ હાઈ થાઈ ફાઈ

સંભાળ.

